

23 februari 2025

Misstanden in Jeruzalem

Nehemia 12:44 – 13:31

**"ALTIJD WEER HETZELFDE
LIEDJE"**

**MENSEN BLIJVEN FOUTEN
MAKEN**

Thema: Er is weinig veranderd

Doel

De kinderen leren dat mensen steeds weer dezelfde fouten kunnen maken, naar God en naar elkaar.

Toelichting

Het boek Nehemia eindigt teleurstellend. Het begon zo mooi, met Nehemia die geraakt werd door de ellende van de teruggekeerde ballingen. Hij offerde zich op om hen te gaan helpen. Het lukte, ondanks verzet van buitenaf en problemen binnen het volk (niet willen delen met elkaar). Daarom was het slot een groot feest. Jeruzalem is weer een stad en het volk erkent de HEER als hun God na het horen van de Wet.

Vandaag lezen we dat Tobia in de tempel luxueus leeft van wat mensen aan God geven. De Levieten krijgen daardoor hun aandeel van de bijdragen aan God niet en onderhouden de tempel niet goed. Mensen drijven handel op sabbat en vieren de heilige dag van God niet. Ook trouwen Israëlitische mannen met ongelovige vrouwen, terwijl God dat verboden heeft. Misstanden: meer denken aan zichzelf dan aan de HEER.

Was alle ellende met dit soort ontrouw voor de ballingschap niet begonnen? Hoe moet God verder met dit hardleerse volk?

Titel van het ONDERBOUW-verhaal: Dat mag niet, dat weet je toch?

Richtlijnen: Vertel een inleidend verhaaltje over een kind dat gewaarschuwd is, maar dat precies hetzelfde steeds opnieuw doet. Ouders kunnen verdrietig en teleurgesteld zijn: 'Dat mag niet, dat weet je toch?' Misschien voelt dat nog wel vervelender dan dat ze boos zijn.

Vertel daarna eenvoudig over de zonden die hierboven bij de toelichting staan (vooral de verwaarlozing van de tempel en het gewoon doorgaan met geld verdienen op de sabbat in plaats van de dag van God vieren zijn begrijpelijk voor de jongsten). God moet wel teleurgesteld zijn: Hij is zo goed geweest voor de Judeeërs...

Titel van het MIDDENBOUW-verhaal: Het oude liedje

Richtlijnen: 'Het is weer het oude liedje met jou'. Dat kunnen ouders wel eens teleurgesteld en boos zeggen, als je weer iets hebt gedaan dat je ouders je al zo vaak hadden verboden. Je had beloofd het voortaan niet meer te doen, maar weer heb je een ruzie niet uitgesproken, maar je broertje geslagen. Weer heb je driftig de deur dichtgegooid. Weer...

Vertel daarna eenvoudig over de zonden die hierboven bij de toelichting staan (vooral de verwaarlozing van de tempel en het gewoon doorgaan met geld verdienen op de sabbat in plaats van de dag van God vieren zijn begrijpelijk). God moet wel teleurgesteld zijn: Hij is zo goed geweest voor de Judeeërs in het opbouwwerk van Nehemia. Nu is het weer het oude liedje met hen. Jeruzalem bestaat weer, maar de inwoners zijn nog niet zoals voordat Babel binnenviel.

Titel van het BOVENBOUW-verhaal: Heb je er niets van geleerd?

Richtlijnen: Het boek Nehemia eindigt teleurstellend. Het begon zo mooi, met Nehemia die geraakt werd door de ellende van de teruggekeerde ballingen. Hij offerde zich op om hen te gaan helpen. Het lukte, ondanks verzet van buitenaf en problemen binnen het volk (niet willen delen met elkaar). Daarom was het slot een groot feest. Jeruzalem is weer een stad en het volk erkent de HEER als hun God na het horen van de Wet.

Vandaag lezen we dat Tobia in de tempel luxueus leeft van wat mensen aan God geven. De Levieten krijgen daardoor hun aandeel van de bijdragen aan God niet en onderhouden de tempel niet goed. Mensen drijven handel op sabbat en vieren de heilige dag van God niet. Ook trouwen Israëlitische mannen met ongelovige vrouwen, terwijl God dat verboden heeft. Misstanden: meer denken aan zichzelf dan aan de HEER.

Was alle ellende met dit soort ontrouw voor de ballingschap niet begonnen? Hoe moet God verder met dit hardleerse volk?

Hebben de jongeren wel eens het gevoel dat ze naar God en elkaar steeds weer in dezelfde fouten vervallen. Misschien ongewild, maar toch.

Extra bijbelgedeelte: Romeinen 7:18-21

(Paulus zegt dat het hem niet lukt als gelovige het goede te doen. Steeds weer dringt de zonde zich op en bezwijkt hij ervoor. Hij wil het goede doen, maar doet het kwade.)

Auteur: DW

Achtergrondinformatie

Bij het bijbelgedeelte

We trekken al een aantal weken op met Nehemia. God had hem op het hart gegeven zich in te zetten voor de herbouw van Jeruzalem. Hij werkte als krijgsgevangene voor koning Artaxerxes van Babylonië (als schenker). Toch kreeg hij van die koning alle steun om de ruïnes van stad en tempel weer op te bouwen. Een aantal volken die in en rond Juda waren gaan wonen voelde zich blijkbaar bedreigd door de bouwplannen. Onder hen waren twee oude vijanden van Israël: Ammon en Moab. Die hadden zich ten tijde van de intocht in Kanaän zo vijandig opgesteld, dat God had verboden hen ooit op te nemen in het eigen volk (Deut. 23:3-5). Ook nu deden ze alles wat ze konden om de bouw tegen te gaan: Bespotten, samsenspannen, aanvallen, en Nehemia zwart proberen te maken bij de koning. De steun van de bevolking van Juda en hun leiders was wisselend. Aan de ene kant zetten ze er de schouders onder, aan de andere kant merk je dat het heldere en eerlijke leiderschap van Nehemia misstanden aan het licht brengt van mensen die macht en bezit hadden gekregen over de rug van hun volksgenoten.

Toch is in twaalf jaar (Neh. 5:14) de stadsmuur afgebouwd, en die wordt in hoofdstuk 12 feestelijk ingewijd. Vers 43: 'de feestvreugde in Jeruzalem was tot op grote afstand te horen'.

Vandaag is het slot van Nehemia aan de beurt. Al de lijnen van het boek komen hierin samen.

En de lijn is: Er gaat veel mis, met alles wat er misgaat staat het voortbestaan van zowel het volk als de dienst van de HEER op het spel. Er is sterk leiderschap (van Nehemia) nodig om het te keren.

Vers voor vers

De voorraadkamers

12:44-47

Nu de stadsmuur voltooid is en er weer een tempeldienst is ingesteld, moet ook de instandhouding en huishouding geregeld worden. Ook dat gebeurt naar de wet van Mozes, met het innen van de tienden. Alles wat nodig is voor de eredienst, van zangers tot offers, wordt met vreugde opgebracht. Juda is dankbaar en blij met de herbouwde stad. Als je goed luistert klinkt in vers 47 een donker wolkje: 'In de tijd van Zerubbabel en Nehemia...' Ja, toen wel. Maar hoe ging het daarna?

Vreemd bloed

13:1-3 Bij de eredienst hoort ook het lezen van de wet. Door de ballingschap en het verloren gaan van stad en tempel was het daar lang niet of nauwelijks van gekomen. Nu Juda met zoveel tegenwerking de stad heeft herbouwd, dringt bij het lezen van de wet pas echt door hoe weinig het gescheeld had of heel Gods volk was als het ware opgelost in de geschiedenis. De ballingschap die al zolang duurde, alle volken die juist naar Judea waren gedeporteerd en tussen het Joodse volk waren komen wonen: Als God Nehemia niet gestuurd had, en de Joden bij elkaar gebracht had, zouden ze in nog een paar generaties restloos opgegaan zijn in de volken om hen heen. En dan zouden de vijanden Ammon en Moab na zoveel eeuwen alsnog hun zin hebben gekregen.

Nogmaals de voorraadkamers

13: 4-9 Ging het net nog goed met de voorraadkamers, nu gaat het mis. Corruptie. In vers 6 lezen we dat het gebeurt als Nehemia er niet bij is, als het ware achter zijn rug. Maar wat er misgaat, is dat de priester Eljasib zijn geestelijke macht als priester gebruikt om een familielid 'vooruit te helpen': een deel van de voorraadkamers wordt ingericht als luxe appartement voor Tobia. Wat aan God gewijd was (de tempel en de tienden) wordt gebruikt om er zelf beter van te worden. Niet de eerste, en ook niet de laatste keer dat geestelijken hun macht misbruiken. Van televisiedominees met privéjets tot penningmeesters die stelen, ook in onze tijd wordt Gods Naam om zulke zaken belachelijk gemaakt. Maar bij de hernieuwde tempel telt alles dubbel zwaar: hier gaat het om het enige gebouw op de wereld waar God zijn Naam aan had verbonden. Een heilig gebouw, aan Hem gewijd.

13: 10-14 Hier zien we nog een gevolg: Als Tobia er luxe kan wonen, liggen er geen tienden. En als het volk ziet dat hun tienden niet goed terecht komen, houden ze op met bijdragen. En dus lopen de tempelzangers weg om in hun levensonderhoud te voorzien. Nehemia roept de bestuurders ter verantwoording, en stelt een secuur bestuur aan. Maar voel je hoe het ook hier weer erop of eronder is? Zoveel hangt af van de inzet en het leiderschap van Nehemia. En de zuiverheid en het voortbestaan van Gods volk staan op het spel.

Sabbat

15-18 Je kon erop wachten: de volken rond Juda hebben niets met de sabbat, en blijven hun handel aanbieden. En er is nooit veel voor nodig om Juda te verlokken tegen de wet van Mozes in te gaan. Dus als Nehemia terug is in Jeruzalem ziet hij dat mensen op sabbat net zo hard doorgaan met werken en handelen. Weg heiligheid, weg identiteit. Ook nu houdt Nehemia de leiders verantwoordelijk. Hij gaat niet met de buitenlandse handelaars in discussie, spreekt niet die boer aan die oogst, vervoert of druiven perst, maar spreekt de leiders aan: Die laten het allemaal gebeuren. Hij doet voor hoe het wel moet: Dicht met die stadspoorten tijdens sabbat, duidelijk afkondigen van de regels, en wie zich daar niet veel van aantrekt wegsturen. Tenslotte belegt hij de verantwoordelijkheid voor het sluiten van de poorten bij de Levieten, omdat die toch al de zuiverheid van de tempeldienst bewaken.

Nogmaals vreemd bloed

13: 23-26 Als we hier, en in 1-3, lezen dat alle vreemdelingen apart gezet worden van de Israëlieten, lees daar dan ook geen vreemdelingenhaat of discriminatie, maar het besef van wat er op het spel staat: het voortbestaan van het volk Israël. Een gehoorzamen aan Gods gebod 'Wees heilig, want Ik ben heilig'. Nehemia moet weer terug naar het hof van Artaxerxes. Meteen achter zijn rug gaat het alweer mis, maken we op uit 23-28. Want als hij jaren later terugkomt blijken er juist huwelijken met mensen uit Moab en Ammon gehuwd, en groeien er kinderen op die al geen Hebreeuws meer kennen.

Geïnspireerd leiderschap

Met een kerkelijke gemeente is het net als met het Joodse volk. Waar met inspiratie helder leiderschap gegeven wordt, bloeien heiliging, vreugde en groei. Groei in getal, groei in kracht, groei in heiligheid.

Maar de vijand zal er alles aan doen om dat te verstoren. En er is vaak maar weinig voor nodig. Als Nehemia even weg is, gaat het achter zijn rug al mis.

- Hoe zie je jouw rol in de kinderverteldienst?
- Herken je in het kinderwerk en in je gemeente de rol van geïnspireerd leiderschap?
- Wie is voor jou een Nehemia, van wie je inspiratie en toewijding ontvangt?

Auteur: KS

Liederen

Lied 249	
Lied 838	(=Gezang 481 LvdK)
Lied 968	(=Gezang 303 LvdK)
Zoals Nehemia	Hemelhoog 70
Hou maar vol	Opwekking voor kinderen 29
De wapenrusting	Opwekking 12
De vreugde des Heren	Opwekking 14
De Naam van de Heer	Hemelhoog 578
Lees je Bijbel, bid elke dag	Hemelhoog 382
Uw Woord is een lamp voor mijn voet	Hemelhoog 494
Looft de HERE alle gij volken	Hemelhoog 50
Wat hou ik van uw huis	Hemelhoog 34

Auteur: PZ

Dat mag niet, dat weet je toch?

Inleiding

Maartje heeft een broertje van drie jaar. Samen gaan ze regelmatig met mama erbij naar de speeltuin. In de speeltuin staat een superleuke glijbaan. Maar om op die glijbaan te komen, moet je een hoge trap beklimmen. Voor Maartje is dat geen probleem. Zij kan heel goed klimmen. Maar voor haar broertje is dat echt nog te moeilijk en gevaarlijk.

Haar broertje wil elke keer op de glijbaan. En mama heeft al heel vaak gezegd en Joep gewaarschuwd: 'Joep, nee! Dat is nog niet voor jou. Dat is gevaarlijk. De glijbaan is te hoog. Straks val je eraf. Of je valt met het klimmen, omdat jouw benen nog te kort zijn. Jij mag lekker gaan spelen in de zandbak, of lekker schommelen.'

Maar Joep vindt de glijbaan veel leuker. Hij wil ook graag glijden. Hij rent achter Maartje aan en roept: 'Ikke ook glijen, ikke ook glijen'. Maartje zegt dan ook: 'Nee Joep, dat mag jij nog niet'. Maar Joep luistert niet naar Maartje. En ook niet naar mama.

Als Joep weer naar de glijbaan rent, wordt mama boos, maar ook verdrietig.

'Joep, je mag niet van de glijbaan. Dat weet je toch? Het is echt nog te gevaarlijk voor jou. Wil je nu gewoon luisteren naar mama!'

Maartje vindt het vervelend als mama boos moet worden op Joep. Ze ziet dat mama teleurgesteld is. Ze vindt het niet fijn dat Joep niet luistert. Ze wil graag voor Joep zorgen, daarom wil ze graag dat Joep luistert.

In het Bijbelverhaal van vandaag luistert er iemand niet naar wat de Here God heeft gezegd. Hoor maar eens.

Bijbelverhaal

De Here God heeft aan de Israëlieten regels gegeven over zijn huis, de tempel.

In de tempel moeten kamers aangewezen worden waar allerlei voorraden, zoals graan, moeten worden bewaard. Deze kamers moeten bewaakt worden. Daar mogen mensen niet uit eten. Alles is van de Here God. Een deel van wat groeit op de akkers moet naar de tempel gebracht worden en worden bewaard in een van de kamers. Met dat graan worden offers aan de Here God gebracht. Ze verbranden het graan op een speciale plek in de tempel.

Op die manier zeggen de mensen: 'Dank U wel, Here God, dat U voor ons zorgt!'

De Here God vindt het fijn als mensen zich aan die regels houden. Daarmee laten ze zien dat ze van Hem houden.

Priesters die werken in de tempel moeten heel goed zorgen voor alle kamers in de tempel. Ook voor de kamer met de bijzondere voorwerpen. Deze voorwerpen zijn heel belangrijk voor de Here God. Mensen mogen daar niet in komen.

Op een dag heeft de priester gezegd tegen Tobia dat hij de grote kamer in de tempel zomaar mag gebruiken. Maar die grote kamer is bedoeld om de speciale en heilige voorwerpen van de Here God in te bewaren. Tobia weet dat dat niet mag. Maar dat maakt hem helemaal niet uit. Hij gaat daar gewoon in wonen. En hij eet van de voorraden die bewaard worden in de tempel. Dat mag helemaal niet, dat weet je toch, Tobia! Die kamers en de voorraden zijn bedoeld voor de Here God! Om Hem te danken.

En zo gebeurt het dat meer mensen zich niet meer houden aan de regels die God heeft gegeven. Ze geven geen graan meer aan de tempel. Er wordt niet meer goed gezorgd voor de tempel door de priesters. De Here God heeft de regel gegeven dat mensen geen dingen mogen kopen en verkopen op zondag in de tempel. Maar de mensen doen het toch.

De Here God ziet het gebeuren. Hij wordt er verdrietig van. Hij is zo teleurgesteld dat de mensen zich niet aan zijn regels houden. Hij geeft de regels juist om ons te helpen. Hij wil graag voor de mensen zorgen. Hij is altijd zo goed voor hen geweest! Waarom willen ze niet naar Hem luisteren?

Auteur: RS

Het oude liedje

Inleiding

Boem! Driftig slaat Jaap de deur dicht en stampt boos de trap op. Hij is net met zijn broertje Cas naar huis komen fietsen, maar die gaat zó sloom! Zelf houdt Jaap juist van iedereen inhalen. Dus hij heeft wel vijf keer gezegd dat Cas door moest fietsen, maar die zei dat hij niet sneller kon. Pfff, Jaap wilde vanmiddag met z'n vriend gaan voetballen. En net begon mamma ook nog over z'n rommelige kamer. Kan er ook nog wel bij! En toen is hij zo boos geworden...

Gisteren is hij om iets anders óók al zo boos geweest. Jaap heeft pappa toen beloofd om voortaan eerst na te denken over hoe hij iets vriendelijk kan zeggen. Maar dat is hij nu alweer vergeten. Oei, daar komt mamma achter hem aan. Die zegt: 'Het is weer het oude liedje met jou. Eerst boos worden en dan pas denken. Hoe kan dat nou?'

Bijbelverhaal

Zo'n gesprekje zou God misschien ook wel met zijn volk willen hebben. Het is weer het oude liedje. Leren ze het dan nooit? Telkens laat God zien dat Hij het volk uit nare situaties kan bevrijden, dus de mensen weten heus wel dat het het beste is om te doen wat Hij zegt. Maar elke keer gaan ze weer de fout in. Dan moet God weer iets bedenken om ze te laten gehoorzamen.

Dat gehoorzamen is heel belangrijk. Als de mensen dat doen, kan God hen het best helpen. Waren ze maar niet zo eigenwijs! Nu ook weer – net is de hele muur herbouwd, of het gaat al fout. Nehemia weet eerst nog van niks. Na de herbouw van de stadsmuur is hij teruggegaan naar Babylonië, want daar is hij slaaf. De koning voor wie hij werkt, heeft hem toegestaan de stadsmuur te repareren, maar toen die klaar was, had Nehemia geen keus; hij moest terug. Pas als hij na een hele tijd van de koning toestemming krijgt om te kijken hoe het in Jeruzalem is, ziet hij wat een chaos het in de stad is.

Nehemia merkt dat de tempelkamer, waar alles bewaard moet worden wat het volk aan de tempel moet geven, daar helemaal niet voor gebruikt wordt. En dat terwijl de mensen net gewend waren om een tiende deel van wat ze oogsten of verdienen aan de tempel te geven. Zodat die goed onderhouden wordt en de mensen die daar werken hun werk kunnen doen. Maar hogepriester Eljasib, die voor deze ruimte moet zorgen, heeft hem ingericht als huis voor Tobia, een van z'n familieleden. Wat raar; waar moeten dan de spullen staan die de mensen brengen? De wierook, het graan, de wijn, olie en de tempelspullen? Die kunnen ze nu niet kwijt. Daarom brengen de mensen ook maar niks meer mee. De mannen uit de stam Levi, die de priesters moeten helpen, en de zangers van het tempelkoor krijgen daardoor geen eten. Die kunnen weinig anders doen dan naar huis gaan en zelf hun eten maar verbouwen.

Nehemia vindt het verschrikkelijk! Hij smijt alle spullen

van Tobia naar buiten. Hij laat de kamer goed schoonmaken en zet erin wat er hoort: het tempelgerei zoals de schalen, plus de graanoffers en de wierook.

Maar niet alleen in de tempel gaat het fout; ook de regels worden niet meer gevolgd. God heeft Nehemia bijvoorbeeld duidelijk laten vertellen dat iedereen op de sabbat moet rusten. De sabbat is van vrijdagavond als de zon ondergaat, tot zaterdagavond. Maar ze werken net zo hard door als op andere dagen! Ze persen druivensap, oogsten hun graan en brengen hun koopwaar naar de markt. Er komen ook buitenlandse handelaars in de stad. Deze mensen viere sowieso al geen sabbat, en de Israëlieten zwichten voor de mogelijkheid van een handeltje. Dan kunnen ze mooi geld verdienen. Nou, handelen is prima, maar niet op de rustdag!

Verder ziet Nehemia tot zijn grote schrik, dat er Judeeërs trouwen met mensen uit vijandige volken, die vroeger nare dingen uitgehaald hebben met Gods volk. Deze huwelijken heeft God streng verboden! Dus waarom doen ze dat nu? Deze mensen hebben ook kinderen. Maar er wordt niet eens moeite gedaan om hen de Judese taal te leren! Hoe moeten die dan ooit goede Judeeërs zijn? Zelfs de zoon van hogepriester Eljasib is met zo'n vreemde vrouw getrouwd. Nehemia jaagt de man weg en verwijt de schuldigen dat ze Gods wetten ongehoorzaam zijn. Hij laat de mensen beloven alleen nog maar te trouwen met mensen uit hun eigen volk.

Nehemia roept alle opzichters van de voorraadkamers, de zangers en poortwachters bij elkaar. Hij vraagt hun streng: 'Waarom verwaarlozen jullie de tempel? Dit kan niet!' Nehemia laat alle Levieten weer naar hun plaats in de tempel komen. Nu brengen de Judeeërs de tienden van hun graan, wijn en olie weer naar de voorraadkamers. Nehemia stelt vier andere opzichters aan, die wel betrouwbaar zijn. Zij verdelen voortaan alles eerlijk onder het tempelpersoneel.

Ook de leiders van Jeruzalem worden op het matje geroepen: 'Wat doen jullie voor iets schandaligs? Jullie ontheiligen de sabbat! Dat was juist de reden dat jullie voorouders straf van God kregen. Daarom zijn we nu slaven! Willen jullie dan nog meer straf? Zodra het aan het eind van de vrijdagmiddag rustiger wordt bij de poort, net voordat de sabbat begint, beveelt Nehemia dat alle stadspoorten gesloten moeten worden. Ze mogen pas weer open als op zaterdag de zon ondergaat, na de sabbat. Hij zet er ook bewakers neer. De verbaasde handelaars die net aankomen, blijven nu met hun koopwaar voor de poort overnachten, in de hoop er de volgende morgen in te mogen. Nehemia dreigt hen: als jullie dat nog eens doen, arresteer ik jullie! Daar schrikken de handelaars zó van, dat ze niet meer op sabbat komen.

Zo zorgt Nehemia ervoor dat alles wat niet goed gaat, stopt. Hij stelt roosters op voor wie er wanneer in de tempel moet werken, wat ze dan moeten doen. Hij zorgt dat er genoeg hout geleverd wordt voor het onderhoud.

Dan bidt hij tot God: 'Vergeet niet wat ik heb gedaan om te zorgen dat de mensen U weer eren'.

Vragen

- Wie kent er een verhaal dat doet denken aan Nehemia, die verkeerde spullen de tempel uitsmijt?
(Zie Johannes 2:13-17)
- Lees samen Romeinen 7:18-21 en bespreek wat dit met ons verhaal te maken heeft.
- Doe dit ook met 2 Korintiërs 6:19-20.

Auteur: PW

Heb je er niets van geleerd

Eindelijk is de muur om de stad Jeruzalem klaar. Tijd om feest te vieren. Op de muur gaan zangkoren voor de leiders uit. Vrolijke muziek hoor je boven de zang uit. Het is in de wijde omtrek te horen. De mensen van Juda zijn blij en beloven dat ze God zullen volgen. God wil dat ze goed voor elkaar zorgen. Dat zijn ze echt van plan.

Diezelfde dag nog worden er opzichters van de voorraadkamers aangesteld. Als het volk straks hier hun tienden en een deel van de oogst gaat afgeven, zorgen de opzichters voor opslag en verdeling. Het zal worden gebruikt om aan de priesters en de Levieten uit te delen. Die zijn namelijk sinds vandaag weer fulltime in dienst van de tempel. Net als de zangers en de poortwachters. De taken zijn verdeeld: er zijn mensen die werken en er zijn mensen die geven, zodat de anderen kunnen werken. Zo heeft iedereen een inkomen.

De bewoners van Juda delen graag van hun oogst. Ze zijn blij dat God gediend kan worden zoals Hij het heeft ingesteld. Nehemia kan de stad met een gerust hart achterlaten. Hij neemt zijn plek aan het hof van koning Artaxerxes weer in. Maar na een aantal jaren hoort Nehemia berichten vanuit zijn land die hem ongerust maken.

Hij vraagt voor de tweede keer een verlofperiode aan. Gelukkig stemt de koning toe. Nehemia wordt hartelijk begroet door de inwoners van Jeruzalem. Maar hij ontdekt dat de beloften die gedaan zijn, niet echt gehouden zijn. 'Hoe gaat het hier?', vraagt hij aan mannen langs de weg. 'Waarom zijn jullie niet aan het zingen? Jullie hebben een mooie stem gekregen. Hoe komt het dat jullie hier op de akker bezig zijn?' 'Wij moeten wel', zeggen de zangers. 'Er is niet genoeg voorraad meer. Ons gezin wil eten'. Dat zegt ook een poortwachter, als Nehemia aan hem dezelfde vraag stelt. 'Pak je speer. Je moet de stad bewaken' zegt Nehemia. 'Ik zorg dat er voor jullie eten komt'.

Een voor een zet Nehemia de mannen weer aan hun werk. Inmiddels heeft hij ontdekt hoe het komt dat er niet genoeg ingezameld is in de voorraadkamers. Een groot deel van deze ruimte is ingenomen door Tobia. Wij kennen hem nog uit een vorig verhaal. Hij is de vijand die het volk dwarsboomde tijdens de bouw van de stad en de muur. Omdat hij familie is geworden van priester Eljasib leidt hij nu een luxeleven in de kamers waar de graanoffers worden opgeslagen. Wierook en het tempelgerei lagen daar. Ook de tienden van graan, wijn en olie, die bedoeld zijn voor de Levieten, de zangers en de poortwachter. Tobia leeft van wat het volk aan God geeft. Het volk wil daarom niet meer geven van hun oogst. Zodoende krijgt het tempelpersoneel niet genoeg. Zij moeten nu voor zichzelf zorgen. Er wordt niet meer gezongen en niet of nauwelijks meer geofferd.

Verontwaardigd reageert Nehemia. Hoe is het mogelijk dat een vijand van God in de tempel woont. Hij heeft als Ammoniet daar sowieso niets te zoeken. Hij gooit alle spullen van Tobia naar buiten. De lege vertrekken laat hij reinigen, zodat het tempelgerei weer teruggeplaatst kan

worden, net als de graanoffers en de wierook. Hij duldt hierbij geen tegenspraak. Hij verwijt het de bestuurders dat de tempeldienst verwaarloosd wordt. Dan roept hij de Levieten bij elkaar en wijst hen weer op hun taak. Hun werk is in de tempel. Voor inkomen wordt gezorgd. Het volk komt weer hun tienden brengen. Nehemia stelt betrouwbare mannen aan die toezicht houden dat de gaven eerlijk worden verdeeld.

Op de eerstvolgende sabbat verbaast Nehemia zich, dat nogal wat mensen niet lijken door te hebben dat het sabbat is. Sommige mannen zijn op het land bezig om de oogst binnen te halen. Er komen handelaren met druiven en vijgen richting de stad. In de straten van Jeruzalem wordt vis verkocht en andere etenswaren. Het lijkt wel of men vergeten is dat God gezegd heeft: 'Houd de sabbat in ere als een heilige dag. Zes dagen mag je werken maar de zevende dag is de sabbat, dan mag je niet werken'. Deze dag heeft de HEER gezegend en geheiligd. Het maakt Nehemia verdrietig. Hij kan hier in zijn eentje niet tegenop.

Daarom spreekt hij de leiders van het volk vol verwijt aan: Wat is dit schandalig! Hier wordt de sabbat ontheiligd. Zijn jullie vergeten waarom deze stad 15 jaar geleden in puin lag? Jullie maken nu dezelfde fout als onze ouders. Wil je dat God ons nu weer moet straffen? Denken jullie niet meer aan wat we bij de inwijding van de muur hebben beloofd? Wij zouden ons toch aan de regels van God houden? Daar gaan we wat aan doen; We sluiten de poort zo gauw het sabbat is en de poort gaat pas open als de sabbat voorbij is. Het moet voor iedereen weer duidelijk wezen: De sabbat is er voor de HEER. Levieten stelt Nehemia aan om te zorgen dat de sabbat een heilige dag blijft.

Als hij dit geregeld heeft, valt het hem op dat hij zoveel verschillende talen hoort spreken in de stad. Hij ontdekt dat Joden getrouwd zijn met vrouwen uit Moab, Asdod en Ammon. Die vrouwen leren hun kinderen niet de taal van de Joden, maar hun eigen moedertaal. Dit is één van de ergste dingen in de ogen van God. Israël is het volk van God en moet dat blijven. Joden mogen zich niet vermengen met andere volken. Nehemia spreekt vol verontwaardiging de mannen erop aan. Als die hun schouders ophalen, slaat Nehemia een van hen, met de rug van zijn rechterhand op de linkerwang. Als teken van verachting. Hij kan het niet verdragen dat iemand zo nonchalant doet over de geboden van God. Bij een ander trekt hij de haren uit. 'Weten jullie hoe ernstig dit is?', probeert Nehemia nog eens. 'Jullie mogen je kinderen niet laten trouwen met buitenlandse kinderen. Wie dat doet roept het oordeel over zich af. Weten jullie niet meer dat deze zonde juist gezorgd heeft voor de ondergang van Salomo? Denken jullie soms dat je sterker bent dan hij? Hij was de grootste koning. God hield van hem. Maar hij werd door zijn vreemde vrouwen tot zonde verleid. En nu hoor ik, zegt Nehemia, dat jullie hetzelfde doen. Jullie kinderen spreken niet eens meer onze taal. In de dienst van God kunnen zij niet meedoen, omdat ze het niet verstaan.

De wet begrijpen zij niet. De joodse gebeden leren zij niet meer. Wat gaan zij hun kinderen leren? Denk daar eens over na. Oh alsjeblieft, Ik smeed jullie, keer terug naar de wet van Mozes'.

Het maakt Nehemia zo verdrietig. Zelfs een kleinzoon van de hogepriester is getrouwd met de dochter van Sanballat. (ook een vijand, die wij kennen uit de vorige verhalen) Op deze manier wordt de priesterdienst te schande gemaakt.

Er is een verbond gesloten door God, maar wat houdt dat eigenlijk nog in? Nehemia kan maar één ding doen Vasthouden aan wat hij gelooft; De God van de hemel zal het ons doen lukken. De bouw van de muur, het herstellen van de stad dat is gelukt. Er was tegenwerking en teleurstelling. Maar de God van de hemel liet het slagen. Het leven met God in de opgebouwde stad ligt ook in Gods handen. Daarom bidt Nehemia in dit hoofdstuk wel vier keer. Hij vertelt alles wat hij gezien en gedaan heeft. Hij doet voorbede: 'Denk aan hen, mijn God. Vergeet hen niet'.

Dat geeft rust. Nehemia weet; God zàl zorgen!

Vragen

1. Waarom viert het volk een vrolijk feest?
2. Bij het inwijdingsfeest, maar ook eerder (Nehemia 10:29-30) belooft het volk naar God te luisteren, maar het valt toch weer in dezelfde fout. Is het misschien beter maar niets te beloven?
3. Nehemia ontdekt wat er misgaat in de tempel/kerk. In de maatschappij en in de gezinnen. Schrijf het voor jezelf op.
Kun je ook opschrijven hoe God wil dat zijn volk leeft?
4. Begrijp je waarom Nehemia zo boos/verontwaardigd is, juist als hij ontdekt dat mannen van Israël getrouwd zijn met ongelovige vrouwen?
Dat Nehemia slaat en haren uittrekt, klinkt ons vreemd in de oren. Het is terug te vinden in Deuteronomium 25:1-3 (Misschien heeft hij het een ander laten doen, dat kan ook en gaf hij alleen opdracht hiervoor) Praat erover met elkaar.
5. Nehemia is in dit verhaal heel moedig. Toch is hij ook afhankelijk van God. Pak de vier gebeden uit hoofdstuk 13 erbij. En schrijf ze in je eigen woorden op.
6. Tot slot: Wat leer je uit dit verhaal?

Zingen

Psalm 26

Auteur: RE